

Krajskému úřadu Středočeského kraje
Odbor dopravy
Zborovská 81/11
150 00 Praha 5

prostřednictvím

Městského úřadu v Říčanech
Odbor správních agend a dopravy
Komenského nám. 1619
251 01 Říčany

K č. j.: 20641/2018-MURI/OSAD

Odvolatelé:

1. M

2. H

Zastoupení:

Ing. Pavlem Soukupem, nar. 16. 1. 1973, bytem Všechromy 63, 251 63 Strančice, ID DS: jzgm5dm

**Odvolání proti rozhodnutí o vydání společného povolení
pro stavbu „Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku
parcelní číslo 201/1 v k.ú. Všechromy“**

I.

Městský úřad v Říčanech, odbor správních agend a dopravy (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 31. 5. 2019 společné povolení, č. j. 20641/2018-MURI/OSAD (dále jen „společné povolení“), pro stavbu „*Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parc. č. 201/1 v k.ú. Všechromy*“, situovanou na pozemcích parc. č. 201/55 a 201/1 v k.ú. Všechromy (dále jen „záměr“). Odvolatelé jako účastníci společného řízení využívají svého práva a **proti uvedenému společnému povolení** podávají dle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v zákonné lhůtě toto **odvolání**, které odůvodňují následovně.

II. Odvolací důvody

1. Splnění podmínek pro podání námitek

Odvolatelé předně nesouhlasí s názorem stavebního úřadu, že jejich námitky nesplňují náležitosti ve smyslu § 94n odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

V námitkách ze dne 14. 3. 2019, konkrétně v bodě I. nazvaném jako „úvod“, odvolatelé **důvody potenciálního dotčení na svých právech uvedli**, a to prostřednictvím odkazu na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy (dále jen „krajský úřad“), ze dne 26. 2. 2019, č. j. 003502/2019/KUSK-DOP/Lac, kterým krajský úřad změnil usnesení stavebního úřadu ze dne 21. 11. 2018, č. j. 28536/2018-MURI/OSAD, v tom smyslu, že uznal odvolatele za účastníky společného řízení.

Konkrétně bylo v bodě I. námitek uvedeno, že „*ve všeobecné rovině lze konstatovat, že jakákoliv pozemní komunikace k výrobnímu areálu, která je určena pro zásobování, provoz a dopravní obslužnost, může mít vliv na široké okolí, a tedy může negativně ovlivnit mimo jiné i pohodu bydlení v okolních domech a jejich bezproblémovou užitelnost*“. Dále uvedl, že prvostupňový orgán nijak blíže stavbu „plánovaného areálu“ nespécifikuje a nevylučuje tak ani možnost ovlivnění užívání nemovitostí ve vlastnictví podatelů. Uzavírá tedy, že není-li jednoznačně a prokazatelně vyloučena možnost ovlivnění užitelnosti nemovitostí ve vlastnictví podatelů povolovanou stavbou nelze podatele z okruhu účastníků řízení vyřadit. **Z těchto důvodů jsou dle podatelů splněné požadavky pro podání námitek** dle § 89 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

Odvolatelé jsou proto přesvědčeni, že z uvedeného rozhodnutí krajského úřadu zcela nepochybně vyplývá, že jejich práva mohou být záměrem dotčena. Navíc krajský úřad výslovně uvedl, že požadavky pro podání námitek jsou splněny (viz výše zvýrazněná věta). Kromě toho je i z jednotlivých námitek (bod II.) zřejmé, že odvolatelé se obávají zvýšené dopravy, hluku a narušení kvality prostředí, a to o to více, když není budoucí areál dostatečně specifikován (druh, využití, rozsah apod.). K této argumentaci uvedené v námitkách se však stavební úřad vůbec nevyjádřil.

Odvolatelé mají za to, že splnili podmínky pro podání námitek, a proto měl stavební úřad tyto námitky řádně vypořádat, což se však nestalo (viz zejména bod 2. tohoto odvolání).

Návrh důkazu:

- rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 26. 2. 2019, č. j. 003502/2019/KUSK-DOP/Lac

2. Nepřezkoumatelnost společného povolení

Z ustálené judikatury soudů plyne, že nejsou-li všechny námitky účastníka řízení dostatečně vypořádané, zakládá tento postup nepřezkoumatelnost rozhodnutí, viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 – 45, ve kterém se uvádí, že „*V obecné rovině lze k otázce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí podotknout, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi uplatněnými námitkami, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992-23, publikovaný ve Správním právu pod č. 27/1994, nebo nově rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71)“ (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2007, č. j. 3 As 60/2006 – 46, rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44).*

Výše uvedené požadavky nebyly ze strany stavebního úřadu dodrženy, což zakládá nepřezkoumatelnost a nezákonnost společného povolení.

Stavební úřad totiž vypořádání námitek č. 2-5 spojil do jednoho velmi stručného vyjádření, podle něž jde o námitky, které přesahují vymezený předmět řízení, a záměr údajně nevyvolá žádné negativní vlivy v okolí.

S tímto zdůvodněním odvolatelé zásadně nesouhlasí, přičemž důvody uvádí podrobněji níže. Nad rámec toho odvolatelé zdůrazňují, že se jedná o společné řízení, které nahrazuje jak územní rozhodnutí, tak stavební povolení, a tudíž by měl být stavební úřad v řízení maximálně důsledný a s námitkami se se vši pečlivostí vypořádat.

2.1 Nedostatečné vypořádání námítky rozporu s cíli a úkoly územního plánování

Stavební úřad naprosto opomíjí zcela opodstatněnou námitku odvolatelů, že záměr je v rozporu s cíli a úkoly územního plánování z důvodu, že je rozdělen na dvě samostatná řízení (na stavbu účelové komunikace a budoucí stavbu areálu). Odvolatelé opakují, že není zřejmé, jak bude naplněna podmínka udržitelného rozvoje za situace, kdy se plánuje dopravní infrastruktura, aniž by byl zpracován projekt výrobního areálu. Je logické, že kapacita a kvalita stavby účelové komunikace se bude odvíjet od velikosti, potažmo využívanosti, výrobního areálu. Bez této zásadní informace nelze plánovat, natož realizovat dopravní infrastrukturu.

Rozdělování projektu na více fází je nežádoucí i z důvodu pochybnosti, že může jít o rozdělení účelové, vykazující známky „salámové“ metody. NSS v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 As 119/2014 – 34 zdůraznil, že „územní rozhodnutí musí zajišťovat komplexní ochranu. V takovém případě je, **podobně jako například při vydávání stanoviska EIA, nežádoucí tzv. „salámová“ metoda.** Takto bývá neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 - 301, že by měl být určitý návrh podroben posouzení vlivů na životní prostředí jako jeden záměr. Realizace určité stavby má totiž dopad na životní prostředí jako celek, vliv dílčích staveb je z tohoto hlediska irelevantní. Právě v posuzování vlivů na životní prostředí by proto tzv. „salámová“ metoda neměla mít místo, naopak by se spíše měla uplatnit metoda opačná, již lze označit termínem *puzzle*.“

Pokud má být záměr skutečně realizován, odvolatelé trvají na tom, aby byl plánován současně s budoucím záměrem výrobního areálu. Jen tímto způsobem lze dostát požadavkům stavebního zákona ve smyslu jeho § 18 a § 19.

Jelikož soulad záměru s cíli a úkoly územního plánování potvrdil také Městský úřad v Říčanech, odbor územního plánování a regionálního rozvoje, souhlasným závazným stanoviskem ze dne 17. 1. 2019, č. j. 200222/2018-MURI/OUPRR/1175, odvolatelé podávají odvolání z výše uvedených důvodů i vůči tomuto závaznému stanovisku.

2.2 Nedostatečné vypořádání námítky narušení kvality prostředí

Stavební úřad pouze konstatuje, že záměr nevyvolá žádné negativní vlivy v okolí, aniž by tento závěr jakkoliv zdůvodnil. Už jen takové vyjádření zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Přitom dle odvolatelů je naopak již z povahy a druhu stavby (účelová komunikace a clona proti oslnění) zřejmé, že okolí ovlivní poměrně zásadně. Odvolatelé bydlí v blízkosti záměru, a proto se budou muset potýkat s nárůstem hluku, škodlivin v ovzduší a vibrací.

Projektová dokumentace obavy odvolatelů nevyvrací. Naopak, např. v bodě 3. - Přehled výchozích podkladů a průzkumů, písm. d) je uvedeno, že dopravní průzkum (studie či dopravní studie) nebyl prováděn, což je dle odvolatelů zásadní nedostatek.

Z projektové dokumentace totiž zcela jasně vyplývá, že záměr je navrhován pro návěsové soupravy, tedy těžkotonážní vozidla (TNV), konkrétně to vyplývá např. z výkresu vlečných křivek („Dopravní řešení“) či ze vzorových řezů komunikací se zakreslením tahačů návěsů (body C.1.1. 2.3 a 2.4 a C.1.2 2.3).

Dále je záměr dle projektové dokumentace (bod C.1.1 1 písm. e)) navržen v souladu s TP 170 na stupeň dopravní zátěže IV (správně má být „třída dopravní zátěže“ - TDZ), tedy na průměrnou denní intenzitu provozu TNV v rozmezí 101 ÷ 500 (těžkých nákladních vozidel za 24 hod). Tvrzení v bodě 12. - Nároky stavby na zdroje a její potřeby, písm. c) projektové dokumentace o tom, že se předpokládá provoz v řádu max. desítek vozidel / 24 hodin, je proto mylné a za těchto okolností (přínejmenším bez zpracování dopravního průzkumu a následně úpravy projektové dokumentace) by mělo být společné povolení zrušeno.

Ze souhrnného vyjádření Městského úřadu v Říčanech, odboru životního prostředí, ze dne 20. 10. 2017, č. j. 49375/2017-MURI/OŽP/00354, vyplývá, že orgán ochrany přírody a krajiny souhlasí se záměrem jen za určitých podmínek, přičemž jedna z nich je, že „stavba nesmí být v rozporu se schválenými sadovými úpravami záměru stavby **betonárky** ve Všechromech, které zahrnují výsadbu aleje okolo plánované komunikace“. Je proto nepochybné, že ze strany odvolatelů **nejde o přehnané obavy ohledně nárůstu hluku, zvýšení dopravy a dalších negativních vlivů**. Záměr je s budoucí výstavbou betonárny nerozlučně spjatý, a proto je logické, že odvolatelé uplatňují námitky proti realizaci případného záměru, který může nepřiměřeně zasáhnout do jejich vlastnických práv a do práva na příznivé životní prostředí.

Dále odvolatelé opakují, že clona proti oslnění (SO 101) je plánovaná o výšce 2 m a má dle záměru investora zachycovat světlo z protijedoucích vozidel. **Clona proto dle přesvědčení odvolatelů bude rovněž sama o sobě (i bez případného provozu na účelové komunikaci) výrazně odrážet hluk a narušovat kvalitu prostředí**, což je nepřipustné, neboť v bezprostřední blízkosti je zástavba rodinných domů (včetně domu odvolatelů), pro kterou by tento hluk znamenal nepřijatelnou zátěž. Rodinné domy sousedí přímo s hranou komunikace.

Je povinností stavebního úřadu, aby postupoval v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 správního řádu, tj. aby zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolatelé jsou přesvědčeni, že tuto zásadu není možné splnit, pokud bude projekt rozdělen mezi dvě samostatná řízení. Kromě toho argumentace stavebního úřadu o tom, že námitka narušení kvality prostředí přesahuje rámec předmětného řízení, je mylná. Jak stavba účelové komunikace, tak i stavba clony proti oslnění může nepříznivě ovlivňovat své okolí. Společné povolení je proto z těchto důvodů nepřezkoumatelné a nezákonné.

3. Absence závazného stanoviska Krajské hygienické stanice

Ve spise je sice založeno sdělení Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) ze dne 19. 9. 2017, č. j. KHSSC 50223/2017 o tom, že závazné stanovisko není třeba, jelikož předloženým návrhem nejsou dotčeny zájmy chráněné orgány ochrany veřejného zdraví, nicméně odvolatelé trvají na tom, že závazné stanovisko KHS podle § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je nezbytným podkladem pro vydání společného povolení.

Předně je ze sdělení patrné, že bylo vydáno k projektové dokumentaci **jen pro územní řízení** (nikoliv pro společné řízení), přičemž v té době obsahem projektové dokumentace ještě nebyl návrh clony proti oslnění (SO 101). Projektová dokumentace předložená pro vydání společného povolení byla vypracována až v únoru roku 2018, a tedy nemohla být podkladem pro vydání sdělení KHS. Sdělení KHS je proto nedostatečné a je nutné jej nahradit závazným stanoviskem. Ani s touto argumentací se stavební úřad dostatečně nevypořádal.

Stavba účelové komunikace (SO 100) bude zcela nepochybně zdrojem hluku, vibrací a látek znečišťujících ovzduší. Jde tedy o záměr, který se ve smyslu § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. dotýká zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů. Odvolatelé v této souvislosti upozorňují i na odst. 2 citovaného ustanovení, podle něž v případě, že je v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, zejména z provozu na pozemních komunikacích nebo železničních drahách, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi. V této souvislosti odvolatelé znova poukazují na výše uvedenou skutečnost, že pro stanovení a vyhodnocení konkrétní zátěže z provozu na předmětné komunikaci je nezbytné znát parametry budoucího výrobního areálu (betonárny), z nichž bude mj. možné dovodit intenzitu budoucí dopravy po této komunikaci.

Dále se stavební úřad vůbec nevyjádřil k námitce, že clona proti oslnění, která je plánovaná o výšce 2 m zachycující světlo z protijedoucích vozidel, bude rovněž výrazně odrážet hluk, což je nepřipustné (viz bod 2.2 tohoto odvolání).

Vzhledem k tomu se odvolatelé domnívají, že stavební úřad nejenže námitku vypořádal nedostatečně, což zakládá nepřekoumatelnost společného povolení, ale rovněž postupoval v rozporu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, když nevyzval KHS, aby se k doplněné projektové dokumentaci obsahující navíc clonu proti oslnění, vyjádřila a nezajistil tak nezbytný podklad pro vydání společného povolení.

4. Porušení procesních zásad

Odvolatelé namítají, že stavební úřad porušil zásadu procesní rovnosti a § 36 odst. 3 správního řádu, když předal podané námitky žadateli, který na ně následně reagoval přípisem ze dne 29. 4. 2019, avšak o této skutečnosti se odvolatelé dozvěděli až z vydaného společného povolení. Přitom dle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že *„nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.“*

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že stavební úřad je měl ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyzvat k seznámení se s tímto podkladem před vydáním rozhodnutí a umožnit tak odvolatelům na podklad reagovat.

5. Nová skutečnost – návrh na vyhlášení lipové aleje za památné stromy

Dle § 82 odst. 4 správního řádu platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

S odkazem na uvedené ustanovení odvolatelé uvádí, že v blízkosti záměru (na pozemcích parc. č. 439 a 194/4, k.ú. Všechromy) se nachází rozsáhlá lipová alej (78 stromů), přičemž obec Strančice podala Městskému úřadu v Říčanech, odboru životního prostředí, návrh, aby tyto stromy byly prohlášeny za památné. MÚ OŽP prozatím vydal oznámení ze dne 5. 6. 2019, č. j. 169635/2019-MURI/OŽP-00085, o předběžném projednání tohoto návrhu. V něm se mj. uvádí, že *„stromořadí působí v krajině jako významná krajinná dominanta, plní funkci historickou, ekologickou, biologickou a estetickou.“*

Je evidentní, že pokud dojde k povýšení stromů na památné, vzroste jejich ochrana a v jejich blízkosti by mohlo být stavěno pouze za předpokladu, že bude vydána výjimka ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Odvolatelé se domnívají, že i k této skutečnosti je třeba při povolení záměru přihlédnout. Lipová alej tvoří unikátní část krajiny, ve které odvolatelé žijí. V případě realizace záměru by alej byla permanentně vystavována nadměrným imisím, což po čase může způsobit její nevratné poškození, ne-li úplný zánik.

I z tohoto důvodu je proto nutné, aby bylo společné povolení zrušeno a případně žádost o jeho vydání nově posouzena.

Návrhy důkazů:

- Oznámení Městského úřadu v Říčanech ze dne 5. 6. 2019, č. j. 169635/2019-MURI/OŽP-00085
- Příloha k návrhu na vyhlášení památných stromů

III. Závěr

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolatelé navrhuji a žádají Krajský úřad Středočeského kraje, aby jako odvolací orgán společné povolení v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Ve Všechnomech dne 14.6.2019

M
H

v z. Ing. Pavel Soukup
(podepsáno DZ)